16/08/2020

Η δαιμονοπληξία, η απελπισία και η ολιγοπιστία πλήττουν την ανθρωπότητα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Μέσα στον ευφρόσυνο απόηχο της μεγάλης Θεομητορικής εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, που γιορτάσαμε μόλις χθες, για μια ακόμα φορά ο Παντοδύναμος Κύριος και Λυτρωτής αντιμετωπίζει την δαιμονοπληξία ενός νέου ανθρώπου, την απελπισία ενός τραγικού πατέρα και την ολιγοπιστία των μαθητών Του, όπως ακούσαμε στην ευαγγελική περικοπή της σημερινής Κυριακής Ι΄ Ματθαίου. Μπροστά σε αυτή την κατάπτωση του πλάσματος του ο Χριστός κάνει την βαρυσήμαντη διαπίστωση «ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη!».

Σχολιάζοντας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός το ευαγγελικό αυτό ανάγνωσμα στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Σιτοχωρίου, όπου ιερούργησε σήμερα, Κυριακή 16 Αυγούστου 2020, μεταξύ άλλων, σημείωσε· «***Η δαιμονοπληξία του νέου ανθρώπου, η απελπισία του τραγικού πατέρα και η ολιγοπιστία των μαθητών είναι οι τρεις τραγικές καταστάσεις στις οποίες ζει και κινείται η ανθρωπότητα, ειδικά κατά την σύγχρονη εποχή. Η πρώτη πτυχή της πραγματικότητος είναι η παρουσία του διαβόλου, από την οποία υποφέρει ο νέος. Ο άρχοντας του σκότους του αιώνος τούτου, ο διάβολος, προσπαθεί με κάθε τρόπο να απομακρύνει τον άνθρωπο από το Δημιουργό Του και να τον παρασύρει στα σκοτεινά μονοπάτια της αμαρτίας. Προσπαθεί καθημερινά να καταρρίψει τα πνευματικά αντισώματα και να κυριεύσει την ανθρώπινη σκέψη. Δυστυχώς κυριαρχεί προσωρινά στον άνθρωπο εκμεταλλευόμενος τις ακόρεστες επιθυμίες, τις συνεχώς ανεκπλήρωτες φιλοδοξίες, τις βασανιστικές και μάταιες πλεονεξίες. Ξεγύμνωσε τους ανθρώπους από κάθε ευπρέπεια και ντροπή. Μας έντυσε με το θράσος, την βία, τον κυνισμό, την αδιαφορία, την επιπολαιότητα και την ματαιοπονία. Διέστρεψε τους στόχους μας. Διέγραψε κάθε προοπτική ανώτερη και ευγενική. Αφού μας απογύμνωσε από κάθε τι όμορφο και θεϊκό, στη συνέχεια μας βύθισε μέσα στους τάφους των παθών και των εξαρτήσεων…***

Η δεύτερη πνευματική κατάσταση στην οποία ζει η ανθρωπότητα είναι η απελπισία του πατέρα της σημερινής ευαγγελικής περικοπής. ***Ο άνθρωπος πληρώνει τις απερισκεψίες και τις λανθασμένες επιλογές του πολύ σκληρά… Το άγχος και η αγωνία πνίγουν την αναπνοή του, η θλίψη και η στεναχώρια σκοτεινιάζουν την ψυχή του, τα αμέτρητα αδιέξοδα κυριαρχούν στην σκέψη του. Ζητά γρήγορες και μαγικές συνταγές, για να ξεφύγει από την κατάσταση αυτή. Περισσότερο, όμως, βυθίζεται μέσα της και όλο και πιο τραγική καταντάει η ζωή του****.*

Η τρίτη πνευματική κατάσταση στην οποία ζει η ανθρωπότητα είναι η κατάσταση της απιστίας, όπως την είδαμε στα πρόσωπα των μαθητών, κατά την διαπίστωση του Ιησού. Είναι ειρωνικό και ανεξήγητο οι μαθητές να βλέπουν την δύναμη του Διδασκάλου τους κάθε μέρα και όμως η πίστη τους να είναι ακόμη άτονη και αδύναμη. Το ίδιο συμβαίνει, όμως, και με όλους μας. Όλοι ζούμε κάθε μέρα το θαύμα και την παρουσία του Χριστού στη ζωή μας αλλά αμέσως ξεχνιόμαστε και αποσπώμεθα από τις μέριμνες και τις υποθέσεις της ζωής. Επιχειρούμε να διαχειρισθούμε τα πάντα χωρίς το Χριστό, ενώ Εκείνος συνεχίζει να είναι κοντά μας και να κάνει φανερή την παρουσία Του. Νομίζουμε ότι με τις δυνάμεις μας και τα προσόντα μας θα απομακρυνθούμε από τον διάβολο και θα διορθώσουμε όλα τα

κακώς κείμενα. Χωρίς εμπιστοσύνη στο Χριστό και χωρίς να καταφεύγουμε σε Εκείνον τίποτε δεν μπορούμε να καταφέρουμε με τις δικές μας τις δυνατότητες. ***Ματαιοπονούμε. Απορούμε μάλιστα γιατί η προσπάθεια μας δεν ευοδούται, ενώ ξέρουμε πως όλες οι απαντήσεις βρίσκονται στο γλυκύ πρόσωπο του Ιησού****.*

Μπροστά σε αυτή την τριμερή κατάπτωση του ανθρωπίνου γένους ο Κύριος φωνάζει και στην εποχή μας «ὦ γενεά ἄπιστος καί διεστραμμένη». Βρίσκεται κοντά μας και μας ευεργετεί. Μας νουθετεί και μας οικοδομεί με το αιώνιο παράδειγμά Του και με την ολοζώντανη διδασκαλία Του. Μας χαρίζει τα μυστήρια Του και τους κατάλληλους πνευματικούς οδηγούς και πατέρες, για να εδραιωθούμε στην πίστη και να διορθώσουμε την λανθασμένη πορεία που πήραμε. Ο Κύριος είναι μπροστά μας, είναι κοντά μας, θέλει να βρίσκεται μέσα μας. Μη χάνουμε τον προσανατολισμό της ζωής παραπλανώμενοι σε άλλες κατευθύνσεις».